

La fotografia de Gabriel Cualladó es presenta a La Nau amb motiu del 30 aniversari de l'IVAM

València, 2 d'octubre de 2019. Al Centre Cultural la Nau, de la Universitat de València, s'inaugurarà hui dia 2 d'octubre, a les 20 hores, l'exposició *Gent i llocs. Gabriel Cualladó en la col·lecció de l'IVAM*. Amb aquesta mostra que es podrà veure a la Sala Acadèmia fins al proper 8 de desembre, es commemora el trenté aniversari de la creació de l'IVAM i el 20 aniversari de la restauració de l'edifici històric de la Universitat i la seua transformació en l'actual Centre Cultural La Nau.

L'exposició ha estat presentada aquest matí a La Nau en una roda de premsa en què han intervingut el vicerector de Cultura i Esport de la Universitat de València, Antonio Ariño, el director de l'IVAM, José Miguel Cortés, i el comissari de l'exposició, Álvaro de lo Ángeles.

Tant el vicerector de Cultura com el director de l'IVAM han manifestat la seua satisfacció per aquesta gran mostra organitzada conjuntament per les dues institucions. A més José Miguel Cortés ha subratllat tres aspectes: "la qualitat" de les obres exposades, "la col·laboració amb una institució, la Universitat de València, que està desenvolupant un treball fonamental en la cultura" i el volum de les col·leccions de l'IVAM, ja que en aquesta exposició es mostra prop de la meitat de les 474 que el museu conserva de Cualladó.

L'exposició, que aplega prop de dues-centes instantànies, és una de les més àmplies i completes mostres de l'artista valencià.

En 2019 es compleixen trenta anys de la inauguració de l'IVAM i trenta anys també des que l'IVAM organitzà una gran mostra de Cualladó a les seues sales.

Gabriel Cualladó (Massanassa, 1925 - Madrid, 2003) va ser un fotògraf decisiu que va documentar el seu temps de manera reposada i amb ell s'entén l'evolució d'Espanya entre mitjan dels anys cinquanta i el final del segle XX.

La seua producció fotogràfica va dels retrats de proximitat de familiars, coneguts i veïns (no hi ha fotografies d'estudi amb fons blanc), els llocs per on va passar en la seua vida i els personatges d'alguns d'aquests llocs, com els transeünts de París o els venedors del *Rastro* de Madrid, en contrast amb les escenes rurals d'Astúries i els habitants de l'Albufera o Massanassa.

La seua importància està en la falta d'urgència del seu treball fotogràfic, aspecte que el converteix en un fotògraf important i necessari. La seua mirada queda reflectida en uns centenars de fotografies que evoquen un temps perdut i en la transició de la dictadura a la democràcia, des d'un poble de províncies fins a la capital d'Espanya, en un període transcendental del nostre país.

El comissari de l'exposició ha dit: "La gent i els llocs apareixen com grans elements es en una mostra en la qual intentem anteposar l'aspecte temàtic, per això no hem seguit una línia cronològica. Vam mostrar l'obra de Cualladó, el contingut poètic i polisèmic de

les seues imatges, l'estructura formal que les componen i les mirades directes d'un fotògraf que es definia a si mateix com un afeccionat.”

De los Ángeles subratlla: “És una exposició fotogràfica que reflecteix els gairebé cinquanta anys d'activitat de Gabriel Cualladó, encara que la selecció de fotografies també permet veure l'evolució d'una època i per això s'han vinculat les imatges amb pel·lícules, documents i llibres coetanis.” Així, hi ha quatre pel·lícules que acompanyen les imatges exposades: *Muerte d'un ciclista* (1955), de Juan Antonio Bardem; *Cléo de 5 à 7* (1962), d'Agnès Varda, *Amator (El aficionado)*, de Krzysztof Kieslowski, i *Veinte años no es nada* (2004), de Joaquim Jordà. Cadascuna d'elles es relaciona amb les fotografies.

L'exposició té un acurat catàleg que també intenta fer una relectura de Cualladó des del moment present.

Gabriel Cualladó va ser un fotògraf espanyol que formà part del Grupo AFAL i del moviment de renovació de la fotografia a Espanya en la segona meitat del segle XX.

Va nàixer a Massanassa, on va viure la seua infància. D'adolescent anà a una acadèmia nocturna ja que durant el dia treballava al camp. Això va ser només fins a 1941, perquè aquell any viatjà a Madrid per treballar en el negoci del seu oncle Alfons, una empresa de transports, que arribà a dirigir en 1949.

Va realitzar les seues primeres fotografies al seu primer fill i els seus amics amb una càmera Capta. I així va nàixer el seu interès per la fotografia en un aprenentatge autodidacta amb revistes com *Arte fotográfico*. En 1955 es va comprar una càmera Retina, però aviat la canvià per una Rolleiflex. En 1956 va entrar en la Reial Societat Fotogràfica i un any després en el Grupo AFAL. En 1957 organitzà a la sala de la llibreria Abril la que potser siga la primera exposició de la renovació fotogràfica, amb Paco Gómez, Rafael Romero i José Aguilar. En 1958 coneix els fotògrafs Cantero, Gómez, Vielba, Masats i Ontañón, amb els quals forma part del grup *La Palangana* i posteriorment de la denominada Escola de Madrid. Un any més tard, la revista nord-americana *Popular Photography* el premia. Després exposà a França i a Itàlia. En 1980 va formar part del grup de fotògrafs espanyols seleccionats per la revista *Nova lent* per participar en les Trobades d'Arlès. L'obra que hi va mostrar va ser un reportatge sobre el Rastro de Madrid.

Entre els premis que rebé hi ha el guardó del Saló del Retrat de la Biblioteca Nacional de París, el trofeu Luis Navarro de fotografia de l'avantguarda, la medalla d'or de l'exposició del Museu Fodor, d'Àmsterdam, el premi Europa de fotografia, el premi Alfons Roig, de la Diputació de València, el premi nacional de fotografia, del Ministeri de Cultura, en 1994, i la medalla d'or del Cercle de Belles Arts, de Madrid, en 1998.